Islām er, at du bevidner Lā ilāha illā Allāh (der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh), og anna Muḥammadan Rasūl Allāh (at Muḥammad er Allāhs Sendebud), at du opretholder Ṣalāh (bøn), giver Zakāt (obligatorisk almisse), faster i Ramadan, og udfører Ḥadjdj (pilgrimsfærd) til det hellige Hus , hvis du har evnen dertil

Overleveret af ‘Umar Ibn al-Khaṭṭāb ¬– må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede: "Mens vi en dag sad hos Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – kom der pludselig en mand til os. Han bar meget hvide klæder og havde meget sort hår. Der sås ingen spor af rejse på ham, og ingen af os kendte ham. Han satte sig foran Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – lagde sine knæ mod hans knæ og placerede sine hænder på hans lår. Han sagde: 'O Muḥammad, fortæl mig om Islām.' Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede: 'Islām er, at du bevidner Lā ilāha illā Allāh (der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh), og anna Muḥammadan Rasūl Allāh (at Muḥammad er Allāhs Sendebud), at du opretholder Ṣalāh (bøn), giver Zakāt (obligatorisk almisse), faster i Ramadan, og udfører Ḥadjdj (pilgrimsfærd) til det hellige Hus , hvis du har evnen dertil.' Han sagde: 'Du har talt sandt.' Vi undrede os over, at han både spurgte og bekræftede. Han sagde: 'Fortæl mig om īmān(tro).' Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede: 'At du tror på Allāh, Hans engle, Hans bøger, Hans sendebud, Den Yderste Dag, og at du tror på al-Qadr (forudbestemmelsen) – både det gode og det onde.' Han sagde: 'Du har talt sandt.' Han sagde: 'Fortæl mig om iḥsān (åndelig perfektion).' Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede: 'At du tilbeder Allāh, som om du ser Ham; og selvom du ikke ser Ham, så ser Han sandelig dig.' Manden sagde: 'Du har talt sandt.' Han sagde: 'Fortæl mig om Timen [Dommedagen].' Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede: 'Den, der bliver spurgt om den, ved ikke mere om den end den, der spørger.' Han sagde: 'Fortæl mig om dens tegn.' Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede: 'At en slavekvinde vil føde sin frue, og at du vil se de barfodede, nødlidende fårehyrder konkurrere i at opføre høje bygninger.' Derefter tog manden afsted, og vi blev siddende et stykke tid. Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde til mig: 'O ‘Umar, ved du, hvem spørgeren var?' Jeg svarede: 'Allāh og Hans Sendebud ved bedst.' Han sagde: 'Det var Djibrīl (Gabriel). Han kom for at lære jer jeres religion.'"

[رواه مسلم] [صحيح]

‘Umar Ibn al-Khaṭṭāb ¬– må Allāh være tilfreds med ham – beretter, at Djibrīl (Gabriel) – fred være med ham – viste sig for ledsagerne – må Allāh være tilfreds med dem – i skikkelse af en mand, som ingen kendte. Hans klæder var usædvanligt hvide, hans hår var dybt sort, og der var ingen tegn på rejse på ham – ingen træthed, intet støv, intet filtret hår og intet snavset tøj. Ingen af de tilstedeværende genkendte ham, og de sad sammen med Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham. Han satte sig foran Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – som en elevs siddestilling over for sin lærer. Han spurgte først om Islām, og Profeten svarede med dens søjler: at bevidne ash-shahādatān (de to trosvidnesbyrd), at standhaftigt opretholde de fem daglige Ṣalawāt (bønner), giver Zakāt (obligatorisk almisse) til dem, der er berettiget til den, faste i Ramadan-måneden og udføre den påbudte Ḥadjdj (pilgrimsfærd) for den, der har evne til det. Spørgeren svarede: "Du har talt sandt." Ledsagerne blev forundrede over, at han både spurgte på en måde, der tydeligt viste manglende viden, og derefter selv bekræftede svarene. Derefter spurgte han om īmān (tro), og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede med de seks søjler: Troen på Allāhs eksistens og Hans egenskaber, at Han alene står bag skabelsen, og at tilbedelsen kun tilkommer Ham; troen på englene, som Allāh har skabt af lys – ærede tjenere, der aldrig er ulydige mod Allāh og altid handler efter Hans befaling; troen på de åbenbarede bøger, som Allāh sendte til Sine sendebud, såsom Koranen, Toraen, Evangeliet og andre; troen på sendebuddene, der formidlede Allāhs religion – herunder Nūḥ (Noah), Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses), ‘Īsā (Jesus), og den sidste af dem, Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være med dem – samt de øvrige profeter og sendebud; troen på Den Yderste Dag, som omfatter det, der sker efter døden: opholdet i graven, livet i barzakh (det mellemliggende liv), opstandelsen og regnskabet – og at menneskets endelige bestemmelse vil være enten Paradis eller Ilden og troen på al-Qadr (forudbestemmelsen) – at Allāh har bestemt alt efter Sin forudgående viden, på en måde som Hans visdom nødvendiggør, som Han har nedfældet i den evige Skrift, efter Sin vilje, og at det sker i overensstemmelse med Hans beslutning og skabelse. Derefter spurgte han om iḥsān (godhed og perfektion). Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – forklarede, at iḥsān er at tilbede Allāh, som om man ser Ham. Hvis man ikke kan nå dette niveau, bør man tilbede Allāh med bevidstheden om, at Han ser én. Det første er niveauet af mushāhadah (indre vidnesbyrd) – og det er det højeste. Det andet er niveauet af murāqabah (vedvarende bevidsthed og årvågenhed om Allāhs nærvær). Så spurgte han ham om hvornår Timen (Dommedagen) vil indtræffe?" Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – forklarede, at viden om Timen er noget, som Allāh har holdt for Sig Selv. Ingen blandt skabelsen kender den, hverken den, der bliver spurgt om den, eller den, der spørger. Han spurgte derefter om tegnene på Timen. Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede, at blandt dens tegn er: • at slavekvinder vil føde deres herrer, hvilket er blevet forklaret som enten udbredelsen af konkubiner og deres børn, eller som børns stigende ulydighed mod deres mødre, idet de behandler dem som tjenestepiger, • og at hyrder og fattige ved tidernes ende vil få udvidet deres livsvilkår, så de begynder at konkurrere i at prale med udsmykning og opførelse af bygninger. Til sidst forklarede Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – at spørgeren var Djibrīl (Gabriel) – fred være med ham – som var kommet for at lære ledsagerne denne sande og rene religion – ad-dīn al-ḥanīf (den oprigtige monoteisme, fri for al-shirk [afgudsdyrkelse]).